

Öldü Hayata Yürek

— mihrimah · 08 Mayıs 2017

ÖLDÜ HAYATA YÜREK

Bir sonbahar mevsimi
Hayatın ve ölümün gerçeği
Kışın habercisi dökülen sarı yapraklardan
Etkilenip bir ders çıkarmadın mı can?
Nadasa mı bıraktın yoksa gönlünü?
Gelecek baharlardaki sevgilere
Ondan mı tükenmiş yüreğindeki heyecan?

Hüzün sevgi denizinin dibinde mercan
Ay, kollarıyla karanlığı saran nurlu ışık
Yüreğime dokunuyor yalnızlığın eli
Kısıyor çaresizliğin aciz sesi
Sessizlik sükûtumla barışık
Hasret sözlerinin feryadı acıtıyor kıyasıya
Hayallerime yuvarlanıyor resimler
Filim şeridi gibi peş, peşe
Beyazlar giyiniyor mavilerin üstüne
Sonsuzluğun kapısı bakımlı gökyüzü

Hasret yokluğa saklanan hüzün
Ben insan olarak dünyanın üstünde
Allah'ın yarattığı en kutsal yüküm
Kapılarda beklemekten zamanla
Yorgun düştü eşikler
Nice sevdaları büyüttü
Hasret ninnisiyle sallanan beşikler
Yansınlar diye sevda ateşlerinde
Tek başına bıraktı âşıkları hayat
Yaşatmak isterken yenildi zamana
Öldü hayatın sanal zevklerine
Yalnızlığın hüznünü yaşayan bu yürek
Ve hamd ile şükrederek her âna
Üstüne toprak attım birkaç kürek...

02-12-2012

Şair, Burhan AKSU